

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی مدل های تحلیل عاملی و دلفی با استفاده از GIS در تشخیص فرسودگی بافت های شهری (مطالعه موردی: محله خاک سفید منطقه چهار شهر تهران)

محل انتشار:

هویت شهر، دوره 6، شماره 11 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد رضا بمانیان - دانشیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

هادی رضایی راد - دانشجوی دکترای شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شهرها مانند موجودات زنده، حیات دارند و اگر در بستر زمان، عوامل برهم زننده تعادل زیستی آنها کنترل نشود، زمینه هابزوالشان پدید می آید. یکی از این عوامل برهم زننده، فرسودگی کالبدی بافت ها است. همچنین گسترش روزافزون شهرها و تنوع داده ها، کنترل کلانشهرها را با معضلات اساسی روبرو نموده است. در این میان سیستم اطلاعات مکان با دو ویژگی مدیریت و تحلیل داده ها می تواند در این زمینه راهگشا باشد. هدف از این پژوهش به طور کلی تشخیص بافت های فرسوده کالبدی و تعیین اولویت های مداخله و به طور جزئی کاربست مدل تحلیل عاملی و دلفی با استفاده از GIS می باشد. تحلیل عاملی با توانمندی خود در خلاصه سازی تعداد زیاد شاخص ها و دلفی هم با اولویت بندی شاخص ها براساس نظر کارشناسان برنامه ریزان را در رسیدن به هدف هدایت می کنند. محله ی خاک سفید تهران به سان مصداقی بارز و خصیصه نما، واجد پهنه های فرسوده است. بر این اساس خروجی ها نشان از آن دارد که هر دو مدل به میزان بالایی شبیه یکدیگر است و ضریب همبستگی آنها 0/895 است.

کلمات کلیدی:

تحلیل عاملی، سیستم اطلاعات مکانی، دلفی، ضریب همبستگی، فرسودگی بافت، محله ی خاک سفید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1004575>

